

چیرۆکی وەرگهراو

ن: تسو تسوی سو تاکا

میوان

و: حوسین عالی

دهنگیک له راپهوهکهوه هات:

"بجوورن.. من میوانم".

بازیکم دا و به پتوه وهستام و هاوارم کرد "تای میوان!"

هاوسه ره کهم کویرانه له چیشته خانه که چوه دهره وه و دهیگوت: "خوشه ویسته کهم میوانمان هیه!" شپرزهی هاوسه ره کهم گهیشته رادهیه که یه کسه ره به ره و پایه وهستا وه کهمی نزدیک راره وه که رای کرد. کوره ته من پینج سالانه کهم هاواری کرد "ئه ی لهم خوشیه!" ئه وه میوانه "... ئه ویش به بهختیاریه وه رووه وه دهره کهمی پیشه وه بازیکی دا و له و گهرمه یه دا خوی دا به گلویی وزه که دا. میوانه که پیایکی ته من نزدیک په نجا سال بوو و بزیه کی خوشه ویستی به روویه وه دیار بوو. به زور بردمانه زووری دانیشن و هاوارمان کرد: "فرموو، فرموو... به خیرهاتی.

تکات لی ده کهمین واپزانه له مالی خوتدای".

- سوپاستان ده کهم، ئیوه زور ناسکن".

هر که له سهر کورسییه که دامان نا یه کسه ره دهستی کرد به قسه کردن و ئه وهش یاساییه: "من وهک میوانیکتان له سهرتادا دهمه وی داوای لیپووردنتان لی بکه م، چونکه بو ماوهیه کی زور پیوه ندیم پیوه نه کردوون".

هموو هاوارمان کرد: "هرگیز نا، پیویسته ئیمه داوای لیپووردن له تو بکهین".

له قسه کردندا به رده وام بوو: "چون دهنوانم پیزانینی خوم له وه هموو چاکه و به خشنده بییه ی ئیوه له وه پیش له گه ل من کردتان دهر بپریم ئه وپه ری میهره بانیم ناشکرا بکه م؟". و ریم پی بدن پیش هموو که سیک پیروزباییتان لی بکه م و ئه وپه ری سوژی خومتان بو دهر بپریم.

هاوسه ره کهم به خنده یه که وه گوتی: "ئیمه زور دلخوش بووین که توانیت بیت". و به ره و یه خچاله که رویش و هرچییه کی تیدا بوو هینای بو ئه وه ی بتوانیت به کاری میوانداری شیوا به رامبه ر میوانه که هه لسی.

میوانه که له به رخویه وه قسه ی نادیار دیه کرد: "ئه ی خواوه ند، ئه م گولدانه چهنه جوانه، له لای میزه که ی دهستی و به سهر سورمانه وه لی رامما و له سهری رویشت: "دهبی ملیونه ها یه ن" نرخ ی بیت" هاوبه شی خنده کهیم کرد گوتم: "نه، دهیان یه ن دینی".

گولدانه که له دست میوانه که ترازا و له سهر زهوییه که ورد و خاش و پارچه پارچه بوو.

خنده یه کی کرد گوتی: "وای شکاندم. به لام بی گومان بیمه ت له سهر داناوه!".

خنده م نه وهستا که وتمه سهر زهوی و دهستم کرد به تلدان.

ههولم دا بيمهوه سه رخۆ و خۆم رابگرم گوتم: "نه هيچ بيمه يهك نيبه".
ميوانه كه هاواري كرد: "به لام بۆچي؟ گولدانتيكي ئيجگار نايابه، ري بدن پيوه نديي بكم
به بريكاري بيمه وه". به رهو لاي ته له فۆنه كه رۆيشته، و ليره و له وي خۆي به شته كاندا
دهكيشا.

كوپه كه م دهستي به راكردن كرد و دواي ميوانه كه كهوت و به خو شيبه كي زور و
شادومان بيمه وه دهستي بگه يشتايه هه رشتيكي دهيشكاند

هاوسه ره كه م به گريان هه هاواري كرد: «ته له فۆنه كه هيواي هيچ كه لكتيكي لي ناكري. كار
ناكات كهس له كومپانياي بيمه وه نايهت، وا راهاتوون له ري ته له فۆنه وه هه موو كاره كانيان
ئه نجام بدن».

ميوانه كه له لاي خو بيمه وه دهستي به گريان كرد «ئاي.. له م جيهانه سارده ي تيدا ده زين».
به خيرا يي هه موومان دهستمان كرد به قولبي گريان بي ئه وه ي بتوانين دهست به سه ر
خوماندا بگريين. ميوانه كه نزيكه ي كاتزميريكي له گه ل ئيمه به سه ر برد. بي گومان
به سه ر دانه كه ي دلخوش بووين.

ميوانتيكي ناياب بوو. له راستيدا. كاتيكي ماله كه ي جي هيشته سه د هه زار "يه ن" م بي دا.
هه موومان له ده ركه ي پيشه وه چووينه ده ره وه بو ئه وه ي مائاوايي له ميوانه كه بگه ين.
زور به ئاساني له پيش هه يوانه كه وه ده رچوو و له چاو ون بوو. ده رگه ي هه موو زووره كان
سه رتارمه كه م داخست. كه مترين بۆچوونم ده رباره ي ئه و كه سانه ي تيدا ده زين نه بوو.

سه رچاوه: كتيبي "الشاعر النمر، هيام عبدالحميد" كر دوويه تي به عه ره بي.

تسوتسوي سوتاكا

يه كي كه له به ناوبانگترين نووسه راني خه يالي زانستي له ژاپوندا. له سالي
١٩٣٤ له دايك بووه و له ٥٠ كتيب زياتري هه يه. و له سالي ١٩٨١ خه لاتي
"نيزومي كيوكاي" ريزلينياني له سه ر چيروكي "كيوجين تاشي" وه رگرت.
دواي ئه وه ي پله ي زانستي له نه خشه داناني ئه ندازياري و هونه ري له
زانكوي "دوتشيشا" ي وه دهسته ينا ستوديوي نه خشه داناني بازرگاني بو
داهينان دامه زراند.